

danne Udtalelser fra det ærede Medlem som, at vi citere altid falsk, at vi tage aldrig andet med, end hvad der passer i vort Kram o. s. v.

Saa beklagede det ærede Medlem sig igen over en Udtalelse af mig; det var med Hensyn til min Bemærkning om Kompagnichefernes Forhold. Dér var det ærede Medlem indigneret over, at jeg havde sagt, at Kompagnicheferne sad hjemme i deres Stue i Stedet for at følge deres Kompagni, og Følgen deraf var, at naar de ikke vare ved Kompagniet ude i Marken, saa skete der den Slags Ting, som vare skete ovre i Odense, hvor et Par unge Løjtnanter, eller en ung Løjtnant, hersede med sit Kompagni og derved i Virkeligheden var Aarsag til hele den Affære, som vi have talt om i flere Dage, og som truede med at gaa i saa høj Grad ud over de unge Soldater. Jeg udtalte derom, „at en af Aarsagerne til disse Overgreb er, at de Herrer Kompagnichefer ofte ikke passe, hvad de skulle. Det vilde dog være naturligt, om Kaptajnerne saa vidt muligt fulgte deres Kompagni“ — og saa staar der i Parentes her i Rigsdagstidende: „*N. P. Jensen*: Det er fuldstændig rigtigt“. Hvad det ærede Medlem forleden Dag overfor mig indrømmede var fuldkommen rigtigt, er han altsaa nu i Dag indigneret over. Det ærede Medlem siger, at jeg uberettiget har angrebet Kompagnicheferne, og saa søger han at vise, at Kompagnichefen i Odense i det paagældende Tilfælde har været ved sit Kompagni, men han maa tilsidst alligevel indrømme, at han ganske vist var ved Kompagniet ude i Marken under Øvelserne, men da Delingen skulde føres hjem til Kasernen, var han der ikke. Det var netop paa Vejen hjem til Kasernen, at hele denne Historie skete, altsaa har jeg fuldkommen Ret i mine Betragtninger over Kompagnichefernes uheldige Forhold i Tjenesten, ligesom jeg her igen har Anledning til at fremhæve, at det ærede Medlem erklærede min Fremstilling for fuldstændig rigtig. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*) sagde ogsaa i sin Tale i Gaar, at han var enig med mig i, at det var højst uheldigt, naar Kompagnicheferne ikke passede deres Tjeneste fuldt ud og fulgte deres Kompagni under Øvelserne. Naar en ældre, erfaren Mand var til Stede under Øvelserne, vilde meget af det, der sker ved saadanne Lejligheder, undgaas.

Det er, hvad jeg endnu har haft at

bemærke til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*N. P. Jensen*). Da han ikke er her, er der ingen Anledning til at komme dybere ind paa de forskellige Ting. Jeg har kun haft til Hensigt her at fastslaa, at jeg har haft Ret med Hensyn til Citaterne af det ærede Medlems Udtalelser, at han selv allerede i Gaar eller rettere i Forgaars har erklæret min Fremstilling angaaende Kompagnichefernes Forhold for fuldstændig rigtig, og at jeg endvidere ikke har behandlet Officererne paa den summariske Maade, hvorpaa det ærede Medlem i Dag har behandlet os Socialdemokrater.

J. C. Christensen: Forhandlingen er sikkert ved at øbbe ud, og jeg finder ingen Grund til at holde en lang Tale nu, thi den Karakteristik, jeg i Gaar fremførte, holder fuldkommen Stik, og der er heller ingen Taler, som i Virkeligheden vil kunne rokke ved den. Det ærede Medlem fra Holbæk (*Rode*) rokkede den i alt Fald ikke det ringeste ved at henvise til, at Stillingen for mit Vedkommende i 1899 havde været en anden overfor Militærvæsenet end i 1909. Det er fuldkommen rigtigt. Jeg har ogsaa paavist Gang efter Gang, haade her i Tinget, i det andet Ting og paa Vælgermøder, at Forholdene ere blevne saa overordentlig forandrede, ikke mindst i Henseende til Militærudgifterne, at det vilde være umuligt at ordne det tilfredsstillende, hvis jeg vilde have staaet paa samme Standpunkt som i 1899. Det er i enhver Henseende fra min Side lagt aabent og klart frem for Vælgerne, og det gik vi til Valg paa sidst, men da den højtærede Formand — meget rigtigt for øvrigt — har ønsket, at vi ikke skulle komme ind paa en almindelig Debat om Forsvarssagens og Forsvarsvæsenets Ordning, skal jeg ikke følge det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds i den Tale, han i saa Henseende holdt, men blot sige, at alt, hvad han dér fremførte, ikke i mindste Maade var et Modbevis mod den Karakteristik, jeg i Gaar gav af det ærede Medlem og hans Parti og af Socialdemokraterne. Hvad jeg dér sagde i Gaar, staar uimodsigelig fast.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Jeg har ikke meget at sige til den højtærede Minister. Den højtærede Minister paastaar, at de Par Smaating, han vilde stille Forslag om, er en gennemgribende Reform. Jeg vil ikke fortælle den Tildragelse, som Rosenkilde oplevede, da han paa Kongens